

ר לומר ששכנהינן מנחה להאיר
עליו. ומה שפירש המ"כ שם
ש"י ואל תאמין: אבדלה ודאי.
! לרקמן וכן הוא צ"ב שם דרך
הוא הנמשל שהבדלה הוא בין
שמים לפלוגי זה בתחומו ולפלוגי
זה בתחומו : איסטרטיגין .
ממונים לאיזה ממשלה : הוא
שאמר הקצ"ה לאיזה המיוחד
לזוית בקר ידעתה שחר מקומו
קך הוא ^{הכתיב} צמקרא
ודרש כפל הלשון בקר ושחר
וכן ה"א יתירה של ידעתה אלא
דק"א ח"א לזוית להבקר ידעת
להשחר שזה האור להיות ^{הכתיב} צמקרא
מקומו לבקר והוא היום וה"א
של ידעתה גורע ומוסיף לזיבת
שחר ^{הכתיב} צמקרא והוא מלשון
ואת הנערים יודעתי אל מקום
פלוגי אלמני : ידעת איזה מקומו
וכו' . זהו כעין דרשה אחרת
וכלומר ויש לדרוש ג"כ מלשון
ידעתה אם ידעת היכן מקומו של
האור הנגזר : אלא אמרית טעמה .
לדרשת ר"י ור"ל דלעיל דקבע
לכל אחד ואחד תחומו שלא
יהו מדיינין זע"ז דלאו מפסוק
דכחובים אנו לריבין ללמוד זה אלא
מקרא הקודם כנביאים דכתיב
יולר אור וגו' משעה שילאו
וגבראו עשה שלום ביניהן וקבע
לכל אחד ואחד תחומו : לרעת
לעומת וגו' . ויעותו לשון עת היא :
מקריב

ירושלמי
 פירובין פה
 הל"א. פ"ז
 פ"א הל"ב
 פה פירובין נב:
 שס. ושס נג.
 פ"ז ב כה"ע
 דברים לב

מראה הפנים

[illegible]

וְשֶׁל מִ"שׁ. וְכֵן כֶּסֶל מְחִים מְחַק הֵסֵם דְּכֵן שֶׁאֵין מוֹחִילִין לַעֲשׂוֹת הָאֵל כְּלָל מִדְּבָרֵינוּ מֵעַל
 י מִמֶּשֶׁהוּ הָיָה לְהַזְכִּיר וּלְכַדּוֹת הַיָּמִים הַזֶּה :
 וּשְׂמַח דָּלָה יִחַד לִי לְהַסִּים דְּהֵטֵם לִשְׁטוֹן כְּחֻקֵּימֶנָּה דְּכִסֵּה דְהוּאִי מִנָּה שֶׁל יִשְׂרָאֵל מִלֵּל
 הֵן בְּיוֹטֵם וְהֵכִי הָיָה רִשָּׁא אֵלֶּה דְּמֵט עֲשֵׂה קִדְּמֵה :
 הַשִּׁב לַסִּיקָן עוֹבֵה וְכִרִּים יִלְד מְעַבְרִין מוֹסִיק אֲבוֹנֵה וְהָ עֲשֵׂה דְבִמְרוֹת :

שְׁנוּי נִסְחָאוֹת (מִ"ו) גִּחְלִים כְּדו' הַגִּחְלִים, (מִ"ז) דִּקְרָעִיִן כְּדו' דִּקְרָעִיִן, (מִ"ח) מְגוֹי נִיחָא כְּדו' מְגוֹי מְבָרְכִין נִיחָא, (מִ"ט) שִׁשִּׁים כְּדו' שֶׁר שֵׁם, (סו"כ) אִכְרוּ כְּדו' אִכְרוּ דִּקְסָרִין, (סו"ל) שְׁאִמֵּר הַקֶּבֶה כְּדו' שְׁאִמֵּר לוֹ הַקֶּבֶה, (סו"י) יוֹצֵר אֹר (יִבְעִיס מִ"ס), מְשִׁינָא כְּדו' מַה יִּצְרֵן, (סו"י) נָא תַּה כְּמַקְלָא נָאוֹת, מְגוֹי בְּרֻכּוֹת סָא